



## Jaciment arqueològic del Serrat dels Tres Hereus

Avià

### Ubicació

**Comarca:** Berguedà  
**Lloc/Adreça:** Al cim del Serrat situat entre els municipis d'Avià i Casserres  
**Emplaçament:** A la part alta del Serrat del Tres Hereus, que forma part dels municipis de Casserres i Avià.

### Coordenades:

**Latitud:** 42.04454418897585  
**Longitud:** 1.8465076293951024  
**UTM Est (X):** 404537  
**UTM Nord (Y):** 4655365

### Classificació

**Número de fitxa:** 08011 - 50  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia:** Jaciment arqueològic  
**Estil / època:** Ibèric Romà  
**Segle:** I aC.  
**Estat de conservació:** Regular  
**Protecció:** Legal  
**Tipus de protecció:** BPU  
**Observacions protecció:** BPU. POUM Avià, DOGC 12/07/2011. PEIN, 29 maig de 2000  
**Accés:** Fàcil  
**Ús actual:** Sense ús  
**Titularitat:** Privada  
**Titular:** Ref. cad.: 007A00067  
**Autoria de la fitxa:** María del Agua Cortés Elía  
**Data de registre de la fitxa:** dg., 02/12/2001 - 01:00

## Descripció

Les restes arqueològiques corresponen a un petit poblat aturonat iberoromà que es troba situat a la plana central del Baix Berguedà. Les estructures arquitectòniques es disposen vorejant el cingle i s'obren a una àrea central que, lliure de construccions, actuaria com un espai comunitari destinat a realitzar les activitats que no es farien dintre de les cases. El poblat estava envoltat en tot el seu perímetre per un mur de contenció, amb una extensió de 80 metres, realitzat amb grans blocs de pedra sense argamassa. Fins ara s'han documentat set habitacions i un forn. Entre les restes més importants trobades destaquen: fusaioles i pondera (evidència de filatura i tèxtil), dolia (emmagatzematge d'aliments), un molí manual giratori (transformació del cereal en farina), cereals i gra de diferents tipus carbonitzat, ceràmica feta a mà, monedes (entre elles un ausesken), escòries de ferro (transformació i fosa de metalls), ceràmica importada de vernís negre (campaniana B, terra sigil·lata itàlica). Aquests darreres vestigis són els que han proporcionat la cronologia del poblat.

### Observacions:

El Serrat dels Tres Hereus era propietat de tres famílies: Bernades, Canudes i Ballús. És per això que rep aquest topònim. A principis del segle XX la família Canudas va comprar les propietats de Ballús i el Serrat va passar a ser propietat de dos hereus. Actualment i des de fa uns deu anys la propietat dels Canudas s'ha dividit entre dos germans i per tant ara el Serrat torna a ser de tres hereus: Bernades, Canudas i Canudas. (Miquel Bernades Postils, casa Bernades Casserres. Joan Canudas Rovira, casa Casanova del Prat, Avià. Miquel Canudas Rovira, casa Canudas, Casserres). Es troba a cavall dels termes de Casserres i Avià. En alguns mapes surt anomenat com Serrat dels Lladres. La zona és catalogada com a PEIN, 29 maig de 2000.

## Història

L'excavació es va iniciar l'estiu del 1995 i encara es realitza amb campanyes anuals. És tracta d'un poblat iberoromà del segle I aC., coincidint amb un període de consolidació del poder romà a tota la Península Ibèrica i sotmetiment de diferents focus de rebel·lió encara present en alguns punts, com el Pirineu. Dins aquest context, aquest poblat, per la seva posició, realitzaria tasques de vigilància del territori, essent els habitants indígenes aliats al poder romà. En un moment entre el 30 i el 10 aC. El poblat va patir una destrucció sobtada que s'ha pogut identificar per la presència de carbons i cendres que la relaciona amb un incendi, després del qual es va abandonar definitivament. Aquest incendi ha permès la conservació de molts elements que permeten reconstruir la vida al poblat amb molta fidelitat.

## Bibliografia

GRAU, M. i RODRIGO, E. (1998). "El jaciment del Serrat dels Tres Hereus (Casserres): un assentament del s. I aC. Al Berguedà", a Comerç i vies de comunicació (1000 a.C.-700 dC.). XI Col·loqui Internacional d'Arqueologia de Puigcerdà. Institut d'Estudis Ceretans. Puigcerdà. 1998. Pp. 125-135.

MARTÍN, J. i RODRIGO, E. (2000). El jaciment iberoromà del Serrat dels Tres Hereus (Casserres-Berguedà). Dovella n° 67. Pàgs. 41-44.

